Nalja jutukesed.

Tütar: „Jumala pärast, ema, minu rahakott on kadunud; see noor mees, kes minu kõrwas istus, on wist waras!“ — Ema: „Kui kohmetand! Kas Sina siis ei märkanud, kui tema käe Sinu taskusse pistis? — Tütar: „Märkasin küll — aga — mina arwasin, et tema üht kirjakest minu taskusse pistaks.“

Poisike tuleb kooli-eksamilt koju ja hüüab rõõmuga: „Ema, mina sain esimese hinna kenakirjutamise eest!“ — „Aga kuida see wõimalik on, Sina olid ju ikka wiimane klassis?“ — „Ja, õiguse pärast sai seda minu sõber Paul, kui meie aga koju läksime, siis kautas tema kingituse raamatu-kotist ära ja mina leidsin.“

Teeris küsis kirikuõpetaja: „Ütelge lapsed, kui mitmesuguse wiisil wõib seitsmendema käsu wasta pattu teha?“ — Lapsed ei leidnud wastust ja kirikuõpetaja pööras ennast kaasa tulnud wanade poole: „Noh, mölder Matikirst, ütelge Teie, kuida igapääwases elus seitsmema käsu wasta pattu tehakse?“ — Matikirst: „Kirikherra, sellega ei ole minul enam tegemist, weski on nüüd minu poja käes.“